

Ozren Jorganović

(Recenzija)

Rafali oteli cvrkutanja

"Rat je najprije nada da će jednome ići bolje, potom iščekivanje da će drugome ići lošije, pa zadovoljština da ni drugome ne ide bolje i, najzad, iznenađenje da i jednom i drugom ide sve lošije".

Ove riječi Karla Krausa odlično odslikavaju stanje u ratnom i poslijeratnom periodu u Bosni i Hercegovini. Nade njegovih učesnika uglavnom su iznevjerene, želje neostvarene, a stvarnost sumorna. Optimizam jc zamijenilo beznade, želju za ljepšim životom teška borba za preživljavanje.

Pjesnik Miroslav Spasić u svojoj je prvoj zbirci vrsno ukazao na pogubnost rata, njegove teške posljedice i mračne poslijeratne oblake, koji su se nadvili nad bivšim ratnicima.

U njegovim pjesmama odzvanjaju misli Dvajta Ajzenhauera da se "rat sastoji u tome da se ljudi, mada jedni druge ne poznaju, međusobno ubijaju na zapovijest ljudi, koji se vrlo dobro poznaju, a uzajamno se ne ubijaju. "

*"U svakom trenu svud' sam na
Ozrenu izvorima hladnim poklanjam
usne što gore, njivama rodnim
snagu i ruke moje bijele,
proplancima pjesmc što se iz grla
ore, a lijepim Ozrenkama ljubavi
koliko žele. "*

Spasić je toplu pjesničku dušu raširio u pjesmama, od kojih je svaka ozrenski dragulj:

*"Ako se rodiš
svo ću selo rakijom đā častim,
a sijeno s četiri ruke da
plastim. "*

Pjesnik tuguje za bezbrižnim djetinjstvom, dušom prepunom pjesme što je pjevana u brazdama tek uzoranim. On je nesrećan što "rijeka prepreka posta i što tamo preko mosta osta dio mene i uspomene na prošle dane. "

Stih

*"Rafali oteše cvrkutanja
u svitanja
u prozoru mom razbijenom
na kom još od lane čeka
malo mrvica
da ih cvrkuti raznesu."*

pokazuju bogatstvo Spasićevih pjesničkih slika, dok stih

*"Kad bih mogao svima
bih ruke u lance, a puške
u kalance"*

njegovu želju da svim ratovima zauvijek kaže:

"Zbogom! " I pjesnička slika

*"Rukujem se s novim
danom na brijegu
izrovanom "*

govori da je Spasić stasao u pjesnika plemenitog kova, čije su pjesme svjedočanstvo jednog vremena, ali da su i univerzalne poruke, prijeko potrebne u aktuelnom vremenu.

U Petrovu, 3. maj 2006.

Ozren Jorganović, prof.